The motion was put to vote and lost.

The question that clause 344 do form part of the Bill was put and carried.

The clause was added to the Bill.

Clauses 345 and 346.

The question that clauses 345 and 346 do form pait of the Bill was put and carried.

The clauses were added to the Bill.

Clause 347.

MR. JOSEPH VITHAYATHIL : I move that

To Clause 347, sub clause (1), add the following :—

"Provided that the provisions of this sub-section shall not apply to a banking company incorporated before the commencement of this Regulation till after the expiry of 2 years from the commencement of this Regulation."

PRESIDENT : The House will now take up for consideration the adjournment motion.

ADJOURNMENT MOTION RE: THE INNUMERABLE SALES OF IMMOVABLE PROPERTIES FOR ARREARS OF TAX.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*) : തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ഇന്ന് അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സങ്കടം ഇന്നതാണെന്നും എത്രയാണെന്നും പറഞ്ഞറിയിക്കത്തക്കവിധത്തിലല്ല ഇരിക്കുന്നത്. റവന്യൂ വകുപ്പിലേക്ക് ആണ്ടുതോറും കിട്ടുന്നതായ തുക അതു പിരിക്കുന്നതിനുള്ള കഷ്ടതയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ തീരെ യോജിക്കാത്തവിധത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകെ മൊത്തമുള്ള ൨,൫൩,൦൦,൦൦൦ൽ ചിലപ്പോൾ രൂപായിൽ ഭൂനികുതി ഇനത്തിൽ വരുന്നത് ൫൨,൦൦,൦൦൦ൽ ചിലപ്പോൾ രൂപാമാത്രമാണ്. ഈ ൫൨,൦൦,൦൦൦ന്റെ മുക്കാൽപങ്കും ജനങ്ങൾ സ്വയമേവ പകുതിക്കച്ചേരികളിൽ കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നതാണ്. ബാക്കി തുച്ഛമായ ഒരു സംഖ്യ പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു ചെയ്തുവരുന്ന പ്രയത്നം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള സംഗതി ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. സമീപകാലത്തുള്ള തിരുവിതാംകൂർ ഗസറ്റിന്റെ വണ്ണം നോക്കിയാലും ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. റവന്യൂകമ്മീഷണർ അവർകൾ അയക്കുന്ന കർശനമായ ഉത്തരവുകളുടെ തീഷ്ണതകൊണ്ടു പാവപ്പെട്ട കാർന്നോർ കണ്ടമാനം വസ്തുക്കളുടെ വിസ്തീർണ്ണം കുറച്ചും അതിന്റെ ന്യായമായ വിലയെ അവഗണിച്ചും ലേലത്തിനു ലിസ്റ്റു തയ്യാറാക്കി അയയ്ക്കുകയാണ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ചെയ്യുവരുന്നതു്. അങ്ങനെ അറിയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ലേലതീയതി തഹശീൽ ദാർ ചില ആളുകളോടുകൂടി കാറിൽ കയറി ലേലസ്ഥലത്തെത്തുകയും കൂടെയുള്ള ആളുകളെക്കൊണ്ടു് കിട്ടുന്ന വിലയ്ക്കു് ലേലത്തിൽ വിൽക്കുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

MR. K. R. NARAYANAN : തഹശീൽദാർ ആളുകളെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു് വസ്തു ലേലത്തിൽ പിടിപ്പിക്കാനാണോ?

MR. T. C. KESAVA PILLAI : റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ദൃഷ്ടിച്ചു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കർഷകർ അനുഭവിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു് കരം കൊടുക്കണ്ടാ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറിനു് എപ്പോഴും കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കാൻ നിവർത്തിയുമില്ല. ഗവണ്മെൻറിൻറെ മറ്റു കാര്യങ്ങളും നടക്കണമല്ലൊ. അതുണ്ടുതോറും കരം കൂറച്ചുതരണമെന്നുള്ള അടിയന്തിരപ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നു് അതിനു വേണ്ടി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതും ശരിയല്ല. എന്നാൽ ഇതിൻറെയൊക്കെ രഹസ്യം എന്താണു്. എത്ര വലിയ സംഖ്യകളായാലും എക്സൈസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കു കൊടുക്കേണ്ടതു് കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. നമ്മൾ പതിക്കണമെങ്കിൽ കോർട്ടുഫീസ് അടയ്ക്കുകതന്നെ വേണം. അതെല്ലാം മുറയ്ക്കുതന്നെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൻറെ ചില വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ കടിയാന്മാർ വസ്തു അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനു കരം കൊടുക്കണം. ഹബീബുള്ള അവർകൾ ഇവിടെ ദിവാൻജി ആയിരുന്ന കാലത്തു് ചില അടിയന്തിരപ്രമേയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു് പാസാക്കിയതിൻറെ ഫലമായി കരുക്കുടിശികകളെല്ലാം സാവധാനത്തിൽ കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികാധഃപതനവും മഴയുടെ കുറവും കാരുകൃഷികൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ദോഷവും തേങ്ങ, കുരുമുളകു്, ഇഞ്ചി എന്നീ സാധനങ്ങൾക്കുള്ള വിലക്കുറവും നിമിത്തം കർഷകൻറെ ധനസ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരിക്കുകയാണു്. മറ്റുള്ള കടങ്ങൾ തീർക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലെങ്കിലും വസ്തുവിനുള്ള കരം കൊടുത്തേക്കാമെന്നു മനഃപൂർവ്വമായി വിചാരിച്ചാലും കർഷകനു കഴിവില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു കരം കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ തീരെ മടിയില്ല എന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. മലമ്പനി പിടിപെട്ട സ്ഥലങ്ങളായ കളിയൽ പ്രകൃതിയിലും സമുദ്രതീരത്തുള്ള കളച്ചൽ, പൊങ്ങളം, കൊല്ലം എന്നീ പ്രകൃതികളിലും ഉള്ള പുരയിടങ്ങളിൽ നിന്നു് കിട്ടുന്ന തേങ്ങകൊണ്ടു് ആ വസ്തുവിൻറെ ഒരാണ്ടത്തെ കരം കൊടുത്തുതീർക്കാൻ തികയുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് വളരെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പരമാത്ഥമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. ഈ സംഗതി റവന്യൂ കമ്മീഷണരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും തയ്യാറാണു്. അതിനാൽ കർഷകൻ മുമ്പുവ്വമായിട്ടല്ല കരം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു് എന്നുള്ള സംഗതി ഏറ്റവും വിനീതമായി ഞാൻ ഈ സഭാസമക്ഷം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമായി ബന്ധമായ അക്കൌണ്ടിൽതന്നെ പല കുഴപ്പങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു്. അവയെ പരിശോധിച്ചു് കർശനമായ നടപടികളും നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. പോക്കുവരവു സംബന്ധമായി റവന്യൂ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ ധാരാളം കുടിശിക കാണുന്നുണ്ടു്. അതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. പോക്കുവരവുകൾ ഉടനടി ചെയ്യുന്നില്ല. എ-എന്നൊരുത്തൻ ബീ-യുടെ വസ്തു വിലക്കു വാങ്ങിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതനുസരിച്ചു പോക്കുവരവു ചെയ്യുന്നില്ല. ബീ-എന്നവന്റെ വേറെ വസ്തുവിന്റെ കരക്കുടിശികക്കു അയാളുടെ വിറ്റ വസ്തുക്കളേയും ലേലത്തിൽ വിൽപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. തൽനിമിത്തം പുതുതായി വസ്തു വാങ്ങിച്ച ആളിനു് വസ്തു ഇല്ലാതെ വന്നുചേരുന്നു. പോക്കുവരവു് ഉടനടി ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കുഴപ്പം വരികയില്ലായിരുന്നു. അതുപോലെ അനുഭവക്കാരന്റെ കൈവശത്തിലുള്ള വസ്തുവിനെ ലേലത്തിൽ വിറ്റുപ്പിക്കുന്നില്ല. പട്ടാദാരന്റെ കരക്കുടിശികക്കു അയാളുടെ ഒറിവസ്തു ലേലംചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഒറിക്കാരൻ അനുഭവിക്കുന്ന സർവ്വെനമ്പരിനുള്ള കരം മാത്രം കൊടുത്താൽ പാവ്ത്യകാരന്മാർ അതു വാങ്ങിക്കുകയില്ല. ജന്മിയുടെ തണ്ടപ്പേരിൽ ഉൾപ്പെട്ട കുടിശിക മുഴുവനും കൊടുത്താൽ മാത്രമെ ഒറിക്കാരന്റെ വസ്തു ലേലത്തിൽ പോകാതിരിക്കുകയുള്ളു. ഉ രൂപാ ക്ഷ ചക്രം മാത്രം കരം കൊടുക്കേണ്ട ഒറിക്കാരന്റെ വസ്തു വിൽപ്പിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ രൂപാ ക്ഷ ചക്രം കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ തരത്തിൽ വസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ പോയാൽ ഒറിക്കാരൻ എന്തുചെയ്യും. ജന്മി എന്തുചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു് പകുതിക്കുറിപ്പേരികളിൽ തണ്ടപ്പേരു് സൂക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ വസ്തു അനുഭവക്കാരുടെ ഒരു ലിസ്റ്റും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. തണ്ടപ്പേരുകാരുടെ ലിസ്റ്റു സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നതുപോലെ വസ്തുഅനുഭവക്കാരുടെ പേരുവിവരവും മുമ്പു പ്രവർത്തിക്കുറിപ്പേരികളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പാർവ്വത്യകാരന്മാരുടെ ധൃതഗതികൊണ്ടാണു് ഇപ്പോൾ അതില്ലാതിരിക്കുന്നതു്. ൫൦ വർഷത്തിനുമുമ്പു് അങ്ങനെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു തണ്ടപ്പേർ നോക്കിയാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai]

അറിയാം. ഒറിവസ്തുക്കളിലുള്ള ഒറിയർത്തത്തെവേണം ജപ്തി ചെയ്യേണ്ടതു്. അല്ലെങ്കിൽ ഒറിവസ്തുവിലുള്ള ജംഗമങ്ങളെ ജപ്തിചെയ്യണം. ഈ വക കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് റവന്യൂ കമ്മീഷണർ ശരിയായ പരിശോധന നടത്തി പൊതുജനങ്ങൾക്കു ദോഷംവരാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്കയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ 6 ശതമാനം ലേലവും കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതാണു്.

ഡിമാൻറു നോട്ടീസിനേപ്പറ്റിയാണു് ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. നായർഗ്രൂപ്പേഷൻ ഈഴവഗ്രൂപ്പേഷൻ വെള്ളാളഗ്രൂപ്പേഷൻ എന്നീ ഗ്രൂപ്പേഷൻസ് പാസായി വന്നതുനിമിത്തം ഓരോ കുടുംബത്തിലും അഞ്ചോ എൺപതോ അംഗങ്ങൾ കാണുമെങ്കിൽ അതാരുടേയും കുറ്റമല്ല. ഒരമ്മ പ്രസവിച്ചതിൽ മൈനാകുളുണ്ടായിരിക്കുന്നതു് സാധാരണയാണു്. ഈ അംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഡിമാൻറു നോട്ടീസയക്കുന്നതു് വളരെ അക്രമമാണു്. ഡിമാൻറു നോട്ടീസിനത്തിൽ ഗവൺമെൻറിലേക്കു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ കിട്ടുന്നുണ്ടു്. വസ്തുവിനു കൊടുക്കേണ്ടുകരം തന്നെ കൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ഈ മാതിരി ഡിമാൻറു നോട്ടീസയച്ചു് അക്രമമായി ഈടാക്കുന്നപണം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനു് എന്തിനാണു്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിനെന്തിനാണു്? ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ടകാരന്മാരേയും റവന്യൂഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും തീർച്ചയായും ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. എന്റെ പേക്കുള്ള ഒരു ജപ്തിയിൽ ജംഗമങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു് അവർ എഴുതിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ജംഗമങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു് എഴുതി റിക്കാർഡുണ്ടാക്കുന്നതു് സ്ഥാവരമായതു വിറ്റിക്കുന്നതിനാണു്. ജംഗമങ്ങളായ കിണ്ടി കലശപ്പാത്രം വിളക്കു് മുതലായ സാധനങ്ങൾ ജപ്തിചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നു തേങ്ങ വെട്ടിക്കുകയോ, നിലത്തിൽനിന്നു നെല്ലു് കൊയ്തു എടുക്കുകയോ ചെയ്തു് ജംഗമജപ്തി നിറവേറ്റാവുന്നതാണു്.

ആയിരത്തിനുറുപ്പന്തുണ്ടിലേ വില്പനയേറുന്നു് ഏക്കറിനു് 6 രൂപാ ക്രമമായിരുന്നു. 1100-ൽ 6 രൂപാ ക്രമമായിരുന്നു. അന്നു് ഏക്കറിനു് 100 രൂപാ വിലയുണ്ടായിരുന്നു. അതുമാത്രം വിലയുള്ള വസ്തുക്കളെ ഏക്കറിനു് ശരാശരി 6 രൂപാ ക്രമത്തിനു വിൽക്കുന്നതു് പരമകഷ്ടമെന്നതന്നെ പറയാം. കളിയൽ പകുതിയിൽ നൂറു് ഏക്കർ സ്ഥലം ഒന്നര രൂപക്കു ലേലത്തിൽ വിറ്റതായി കേട്ടു. കള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ച്ചൽ പകുതിയിൽ ഏക്കറിനു വ്യാ.ം രൂപാവിലയുള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ പതിനായിരൂപാ അമ്പുപക്രത്തിനു വിറ്റതായി കേട്ടു. ഇങ്ങനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ലേലത്തിൽ വിളികേൾക്കുന്നവക്ക് ഒരു കമിഷൻ ഉണ്ട്. ലേലം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനു വച്ചിരിക്കുന്ന കാലാവധി ഒരു കൊല്ലമാണ്. ലേലത്തിന്റെ വിവരങ്ങളെപ്പറ്റി, ഇന്നത്തെ ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു വായിച്ചു നോക്കാനും അറിയാനും പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കും മറ്റും ഇന്നു സാധ്യമല്ല. നവർഷം കഴിഞ്ഞായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ അവർ അറിയുന്നതു്. അങ്ങിനെ അറിയുന്ന അവസരത്തിൽ അതിലേയ്ക്കുള്ള തുക കെട്ടിവച്ചാൽ ലേലം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി കൊടുക്കാമെന്നു് വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതു വളരെ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ലേലത്തിൽ പിടിച്ചയാളിനു യാതൊരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. വേണമെങ്കിൽ അഞ്ചോ ആറോ രൂപ കൂട്ടുതലും കൊടുക്കും. ഇപ്പോൾ അതിലേക്കു് റവന്യൂകമ്മീഷണക്ക് ഒരു അധികാരമുണ്ടെന്നുള്ള ഭാവത്തിലാണ് റവന്യൂ സെയിൽസിനെസംബന്ധിച്ചു് കണ്ടുവരുന്നതു്.

MR. K. GEORGE (*Land Revenue and Excise Commissioner*): റവന്യൂ സെയിൽസ് ക്യാൻസൽചെയ്യുന്നതിനു ലിമിറ്റേഷൻ ഇല്ല.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: അപ്രകാരമുള്ള സൌജന്യങ്ങൾ മേലാലും ചെയ്യുന്നതരണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കരം വളരെ കൂട്ടുതലാണ്. അതു കുറവു ചെയ്യുന്നതരണം. കണ്ടെഴുത്തോ മറ്റോ വച്ചു് അഗ്രികൾച്ചറൽ ഇൻകം കണക്കാക്കി കരം നിശ്ചയിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. മുൻപു് ക്ലാസിഫയർമാരും മറ്റും വന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ തെങ്ങുകളിൽ ഓരോ തേങ്ങാവീതം ഓരോ കുലയിലും കണ്ടിരിക്കാം. ആ കണക്കനുസരിച്ചാണ് അന്നു കരം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നു കുത്തകപ്പാട്ടമോ മറ്റോ നിശ്ചയിച്ചു് ജനങ്ങളെ വുൽപ്പിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എങ്ങിനെയെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ കരമേർപ്പാടു് ഏകീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കുംഭമാസം പത്തിനു തീയതിക്കകം കരമിളവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഫർജി കൊടുക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു്, ആ തീയതിക്കുതന്നെ ഫർജി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ കരിവു് എഴുത്തു ഇല്ലെന്നാണ് വയ്പു്. കോതയാറണയിൽനിന്നും ഒരു ക്ലിപ്തമായ തീയതിയിലാണ് വെള്ളം വിടുന്നതു്. മഴ പെയ്തതിനുശേഷം കുറച്ചു വെള്ളം വിടും. അതിനുശേഷം വെള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

മില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കരിവായ് പ്പോകുന്നു. ഇതിനെ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു കരമിളവു ചെയ്യുന്നതിന് ഗവർജി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ നഷ്ടം വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നവെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തും. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ടെക്ക് നിക്കൽ അബ്ജക്ഷൻ പറഞ്ഞു തടസ്സപ്പെടുത്താതെ വേണ്ട പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതാണം.

കളിയൽ പകുതിയിൽ കൂടെ അധികം വസ്തുക്കൾ ഇപ്പോൾ കൂറഞ്ഞതുകയിൽ ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. ലേലത്തുകയും കമീഷനും കെട്ടിവച്ചാൽ അതിനെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനു ഭയമുണ്ടാകണം. പ്രത്യേകർ സ്ഥലം ഒരു പ അരച്ചക്രത്തിനു ലേലത്തിൽ വിറ്റിട്ടുണ്ട്. ഈ മാതിരി ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു പണം കെട്ടിവച്ചാൽ അതിന്റെ കാലാവധി അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I move the following adjournment motion:

> "I move that the business of the House be adjourned for discussing a definite matter of urgent public importance, namely, the extreme hardship of the agriculturists in the State, due to the failure of the Makaram and Punja crops and the heavy fall in the prices of agricultural produce, and the necessity for the full remission of land tax in the areas where there was complete failure of crops and for a general remission of the fifty per cent. of the land tax including water cess in other areas, for the current year and also for the stay of all coercive steps that are being taken for the realisation of the land tax."

Sir, I don't think that it is necessary for me to make a long speech for moving this very important motion. My adjournment motion may be conveniently discussed under two heads, *viz.*, (1) extreme hardship to the agriculturists and its main causes and (2) the immediate relief sought for at the hands of Government for alleviating the present distress of the agriculturists. Sir it would be admitted on all hands that nobody will be willing to see that his land is sold for the arrears of land revenue. The printed Government Gazette is a conclusive proof of the fact that the agriculturists in the State have been rendered absolutely unable to pay even their land tax. Sir, as has been observed by the honourable member Mr. T. C. Kesava Pillai, we have been getting the Government Gazette for the last three weeks, that is, 7th, 14th and 21st of this month, in two volumes, one volume being specially set apart for the publication of the revenue sales as they are too many to be published as usual, in one volume. If the Government are not disposed to accept these as a sure index of the extreme suffering and the inability

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of the agriculturist to pay even their land tax where in lies the remedy. Several deputations have waited on the head of the administration and submitted representations urging upon the attention of Government the extreme necessity for giving a full remission of the land tax. Sir, myself and my friend Mr. K. K. Kuruvila met the Dewan of Travancore and submitted a representation regarding the remission of land tax and the reduction in the commutation price of the paddy payable at Cherukole Nelpura as Kandukrishi pattom. I am given to understand that Government have increased the commutation price of paddy for Kandukrishi pattom payable at certain Nelpuras while they have been pleased to reduce the commutation price of paddy to be payable at other Nelpuras. I do not find fault with it. My humble submission is that if they thought it necessary to increase the prices of paddy payable as Kandukrishi pattom at Cherukole Nelpura, I submit that it is highly unjust and inequittable. I am at a loss to understand the logic or reason for increasing the commutation price of paddy payable as Kandukrishi pattom at Cherukole Nelpurai alone while conditions are undoubtedly similar in their nature and extent. Sir, in addition to this several resolutions passed at public meetings held in different parts of the State have been submitted to Government praying for a general remission of the land tax due for the current year. It is worthy of note, in this connection, that a similar resolution was passed at the conference held in connection with the All Travancore Exhibition at Oachira, under the Presidentship of the Director of Agriculture and Fisheries, praying for the general remission of the land tax due for the current year. Several important newspapers, in the State, I understand, have strongly advocated the cause of granting a full remission of the land tax due for the current year. It is seen that the total amount of land tax realised by Government by the sale of immovable properties has been on the increase year after year. While the amount so collected was Rs. 2,33,594 in the year 1111, it has risen up to Rs. 3,66,799 in 1112. Sir, the Makaram crops throughout the State have failed due to want of rain and scarcity of water. The Punja crops in Central and North Travancore have completely failed on account of the heavy unusual rains and the unusual floods in the month of Makaram. To add to all these, the market prices of all the chief agricultural produce in the State *i. e.* copra, pepper, ginger etc. have fallen down heavily. I am fully aware of the fact that the remission of land tax alone is not an adequate relief for the suffering agriculturists in the State who are groaning under indebtedness. It is our duty to urge upon the Government the necessity for alleviating their distress. Sir, the Land Revenue Commissioner may come forward with his usual argument that any reduction in the land tax would not really benefit the agriculturists in the State. Sir, it is obviously against the real facts of the case. In the second place I would submit that the tax payer in these matters, is the best judge and not Government. The tax payers in the State have clearly expressed their demands by means of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai.]

deputations, resolutions and otherwise. There is no justification for the Government or the departmental head to say that the remission of tax would not benefit the agriculturists to any extent. We owe our seats here to the suffering agriculturists in the State and let them at least have the satisfaction that, we, their representatives here, and the Government of Travancore are really sympathetic towards them in their unbearable distress. With these words I comment my adjournment motion for the unanimous acceptance of the House.

MR. M. G. MATTHEW: Sir, I rise to support the motion that has been so ably moved by Mr. T. P. Velayudhan Pillai. Comming as I do from a constituency in Central Travancore, where people are mostly agriculturists, I am seriously concerned with the motion. Karunagapally and Karthigapally are two taluks which pay a considerable amount by way of tax to the Government. The fields there are mostly cultivated with paddy. At the intervals when the paddy crop is not in progress, it is usual to cultivate gingely crop. This year it was impossible for them to cultivate their paddy fields. The rain fell in the months of Dhanu and Makaram. It was not then possible for the farmers to carry on their crop owing to the inconvenience caused by the unexpected and untimely rain. Usually it is from the income that they derive from the gingely crop that they get the money to pay for manure and to pay tax. When this failed, the farmers found it difficult to pay the land tax and the initial expenses in connection with the cultivation of crop. The number of pages in the recent Government Gazette would bear full testimony to the fact that farmers are suffering a lot. My two learned friends who have addressed the House just now have placed before the House the conditions of farmers in other places too. This is an adjournment motion the result of which the people of the State are anxiously awaiting. The result if proved favourable, would be much commended by the people. I submit that Government will take the necessary steps for the amelioration of the condition of the people.

MR. V. SIVATHANU PILLAI: I feel rather diffident to intervene in this debate, the main reason being that I see before me the Land Revenue Commissioner. He is responsible more than anybody else, for such a feeling of diffidence. Whenever I approach him and bring to his attention the peculiar condition of Nanjinad, which I have the misfortune to represent here, he invariably gives me the answer without any prospect of a cheer, "I say, Look here! your condition is hopeless and you are all gone. What can I do." That is the invariable answer.

PRESIDENT: I hope not.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, I am submitting the whole truth, God's truth.

PRESIDENT: Is that so, Mr. Land Revenue Commissioner?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SIVATANU PILLAI: Sir, he is hesitating to answer. Any way, Sir, this is a bare statement of fact. I do not find fault with him. Sometimes I used to think that this kind of discussion that is being carried on the floor of the House, has no prospect of turning out any good. Sometimes I think why not we wait till responsible Government is granted to us so that it is not necessary to appeal to the Government or the Dewan. There too I am helpless. For misfortune is frowning on me and my people in my constituency. As we go South, the land grows narrower and narrower till it ends in the point Cape Comorin. The result is that there are not many members to represent that part of the land as we find in places of central and North Travancore where the land is wider and more populated, more than one member to press the interests of the people. I do not blame anybody for that. Even the two members who represent Nanjinad do not sit together. One is in the fold of that section of the House whose motto is obstruction. The pity of it is that none of the members that are coming from North or Central Travancore is inclined to understand the peculiar conditions prevailing in Nanjinad. Sir, you might have noticed from the speakers that have gone before me that in North and Central Travancore there was rain, both in season, and out of season. Mr. Matthew was referring to the unseasonal rain owing to which the ginger crop failed in those areas. My grievance is, and that is what I have to recall to the mind of this House, again this time we have practically no rain at all. At this time of this year the water level at Pachippara is only 16 feet. Usually during this period it will be over flowing its escape level. The present level is disappointing as it was during last year and year before last.

PRESIDENT: No, it is now 20 feet.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Sir, in Nanjinad too, the same argument holds. There ought to be some rain for the dry cultivation which begins in Medom. The rain was very very late this time so much so that very many paddy lands had to be left uncultivated. I put a very frank and fair question to the Government member—"Why do you ask us to pay land tax if our lands lie fallow?" The Land Revenue Commissioner may say—"Look here. There is no provision for fallow remissions in the rules." It is true that lately the Government changed their rules and included within its purview fallow lands so that fallow remissions may hereafter be given. My submission is that nobody is responsible for failure of crops and for lands lying fallow when there is no rain or water to irrigate the fields; and as a matter of course remission should be given. But I do not understand why it is stated in the rules published recently in the Gazette that no ryot can claim it as of right, when the land lies fallow and when there is no possibility of irrigating the lands and when the lands fail to yield anything on account of drought. I ask the Government why should they insist upon getting the tax from the poor ryots under such circumstances? What is the legal or even moral justification for them to do so? Sometimes the Government say because there was no water to cultivate the land, we asked you not to cultivate and as a remuneration for such timely advice you must pay

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivatanu Pillai.]

the land tax. Sir, this is no exaggeration. It is one of the answers given by a Government member in an answer to an interpellation. Government say—"We have a report from the Executive Engineer, Nagercoil that there is no water in the Pechipara Dam. So, don't you cultivate these lands." In the first place, is it possible to cultivate the lands without water? Does it require expert to advise? Does it involve pains to be paid for?

I can only appeal to the good sense of Government, not to have recourse to such self-deception or deception of others. Last year, out of kist collected from fallow lands we were given a small remission as of gift. We are grateful for that. The ryots in Nanjinad are unable to pay the tax, let alone the cultivation expenses. My friend, Mr. Matthew referred to the suffering of the ryots in Karthigapally and Karunagapally for want of good price for agricultural produce. But in Nanjinad the ryots are practically not able to pay at all their tax even. The result is that lands in Nanjinad are rapidly changing hands and absentee land lords are increasing in number on account of purchase in revenue sales.

As my friend, Mr. T. C. Kesava Pillai remarked the Proverthicars take with them one or two men, known as *Chavandies*, to bid when the revenue auction takes place. In Tovala Taluk in the pakuthies of Cherumadam and Arumanalloor, an acre of land is sold for Rs. 5 or Rs. 6. No wonder it is like that. The assessment in Nanjinad is very excessive. The average assessment is Rs, 21 per acre. This high rate does not obtain in any part of the civilised world. In Central and North Travancore the average assessment is only Rs. 3 or Rs. 4. Compared to the assessment of Rs. 21-15 chs per acre in Nanjinad, the assessment in Idanad, Kuttanad or other places is incomparably low. In Idanad it is Rs. 15 and as we go north the Central and North Travancore it is only Rs. 3 and Rs. 4 per acre. There is too much of rain in those places. There is no rain at all in Nanjinad. It is no wonder when we appeal to the Land Revenue Commissioner "Pray come to our rescue," he says "You are all damned. There is no hope of resuscitation. I am not at all surprised at this answer of the Land Revenue Commissioner.

Sir, for more than 30 years we have been agitating with regard to the illegal and unjustifiable excess assessment that was caused on account of the wrong computation of the Nanjinad marakal into para (measure) the Government themselves have admitted the mistake. There were representations about this in the old Sri Mulam Popular Assembly and in the Legislative Council and a series of deputations waited on the Dewan on this subject. Government admitted the legality of the demand on the part of the Nanjinad ryots. In 1082 the Government asked the Division Peishkar to go and investigate in order to find the capacity of the different marakal measure in Nanjinad. That is not the solution. Pure mathematical calculation will dictate to Government that the result of their converting the Nanjinad marakal into para was that the Nanjinad ryots pay ¼ in excess of what they are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

bound to pay and are legally liable to pay. I challenge the Land Revenue Commissioner to prove that it is otherwise. If I am given time I shall convince the House that what I say is true. Government said—"Wait till the next settlement." I ask when it will overtake us. I ask Government—"in all fairness should you not at least right the wrong at this juncture when famine conditions prevail. In regard to this matter, we recently waited in a deputation before the Dewan and he promised that the question will be decided as early as possible. We hope, at least this time to get the wrong set right.

With regard to the sales (in revenue auctions) one of the points urged before the Dewan by the deputation was this. That the Government should allow the ryots to pay the arrears of land-tax in the next succeeding crop season. The Land Revenue Commissioner would perhaps explain that it is no good and that it is only adding the burden. But the ryots will have the feeling that they will be able to pay the top and recover their lands at next crop season. But here too the door is slammed. This year it is made impossible for them to do so. Being unable to pay the Kumbhom kist the lands will be put up for auction. In order that the auction sales may be confirmed it may take a month according to the rules. Usually during the last few years of drought and hardship and even last year, the auction sales were arranged to take place beyond the middle of Karkatakam, so that by the beginning of Chingom in the succeeding year the crops will be gathered and sold by the ryots to find money for payment of previous kist, and thus it was made possible their lands were retained by them. This year that too is denied to us. Unfortunately in both Tovala and Agastiswaram this time the auction sales were begun long earlier so that it will not be possible for the ryots to gather the Kanni crops and pay the arrear kist within one month of the sales and retain their lands.

These are the several hardships under which the Nanjinad ryots are suffering. This has been brought to the attention of this House and the Government *ad infinitum* and there is no hope of any solution whatsoever. At least in view of the present acute condition of the ryots Government may be pleased to set right the wrong perpetrated by them as a result of the wrong calculation in converting the Nanjinad marakal into para. At least that must be set right though Government may not do anything in the matter of bringing down the incomparably high assessment to which the Nanjinad lands are subjected.

With these words I commend this adjournment motion for the acceptance of the House.

MR. N. NARAYANA KURUP: I also support the motion. Sir, if we carefully go through the pages of the last four or five issues of our Gazette, we will see that about 400 pages of each issue are utilised for the publication of revenue sales of properties for 1113. This is perhaps the first time we see, that the Government is strictly adhreing to the rule of sale for the very same year's revenue before the close of that year and I submit that it is a very hard step at this time of great depression.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kuruo.]

Sir, every land holder fully knows that his property will be sold if the tax is not paid. As such the default cannot be wilfull. Has the Government or the authorities responsible for such, have enquired into this matter. If they had made enquiries, they could have known that the default is due to the inability owing to the loss of produce and fall of price. This years' crop in my constituency was a thorough failure. In Shertalai, it was a failure due to want of rain and heavy draught and in Kuttanad, it was a failure due to untimely rain and flood. The petty land holders who entirely depend upon the yield of their small holdings do not get sufficient income to meet his daily wants and consequently the tax is in arrears. If some time is given to them, they may pay the tax and I pray that sufficient time may be allowed.

Sir, the Government or the Agricultural Department must find out some means to increase the yield of the properties and to enable the land holder to get higher price for the produce. It is essential that the land holders should be enabled to increase their income by supplanting their normal income with subsidiary occupations. The introduction of small cottage industies is well worth consideration and study by a special officer deputed for the purpose. Such an officer, should survey the whole State with a view to find out suitable home industries for different taluks and the Government also should help the rural population with monitary aids to encourage in such subsidiary occupation.

The Government should also adopt a liberal policy of land revenue remission during years in which distress is caused to the ryots either by failure of rain or flood or by a fall in yield and price of the yield.

It is to be regretted that for a small amount of one or two rupees of arrears, ten to fifteen cents of garden lands, fetching about 100 or 150 Rs. are sold away without any proportion. The Land Revenue Commissioner will be pleased to direct the subordinates to minimise such hardships, by selling only sufficient proportion of the properties.

I would therefore request the Government to enquire deep into this matter, of default in paying the land tax and allow all kinds of possible concessions to the land holders, considering the present condition of depression.

MR. C. JEBAMONY NADAR: In rising to support the motion I agree with all that has been said by the movers as also by the honourable member for Tovala, except his remarks pertaining to his interview with the Land Revenue Commissioner. Although my friend will find fault with me for being in this side of the house I may say that in the matter under debate there is absolutely no difference of opinion between us.

Sir, the position of the ryot now is as bad as it can be. To show the real situation I shall refer to certain facts disclosed by the figures given in the general administration report and in the administration

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

report of the Land Revenue Department. The following are the figures relating to demand notices:—

Year.	*No. of demand notices.*
1109	7,80,354
1110	7,93,001
1111	8,64,639
1112	8,86,607

The following are the figures of the number of defaults ;—

Year.	*No. of defaults.*
1109	15,095
1110	9,746 (That was the year in which some extension of time was granted).
1111	20,891
1112	25,114

As regards the area sold for arrears of tax, the following are the figures :—

Year.	*Area of wet land.*	*Area of dry land.*
1111 ...	830·51 acres	2,064 acres
1112	4,115·57 do.	14,403 do.

These figures speak for themselves. Sir, the people of South Travancore are thankful to the Government for their sympathetic attitude. I would suggest certain reliefs which we are in need of and with which the Government must help us at an early date.

I find from the administration report that the basis of assessment is based on the value of the yield capacity of the lands during the time of the last settlement and for fixing wet assessment the yield has been taken to be seven fold in the case of single crop lands and ten fold in the case of double crop lands. As for garden lands and dry lands, it is on the basis of the number of trees or acreage. As years passed by the yield of the lands has gone down and produce from trees must necessarily be less. This is of course the natural effect of times. Apart from this, Sir, my submission is that the value of agricultural produce has gone down very much now from what it was at that distant date. Therefore, in fairness we are entitled to a proportionate reduction of our taxes, in view of the above change of circumstances.

There is also another aspect of the matter. The poor agriculturist receiving, even the smallest income is being taxed whereas in the case of people following other avocations, unless their annual income be less than Rs. 2,000 they are not being taxed at all. I remember to have read in the papers certain resolutions- I forget the name of the place—that no tax be imposed on small agricultural holdings. A minimum taxable income for the agriculturists also has to decided upon. Even a poor man who owns only five cents of land or even less the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. Jebamony Nadar.]

income from which is almost negligible for practical purposes, has to pay tax now. I would therefore request the Government to fix a taxable minimum for the agriculturists also at an early date.

In regard to the sales of land for arrears of tax, as has been already pointed out by some members the real trouble is that the lands are being sold away for rediculously low prices. A bit of land really worth about Rs. 1,500, is being sold for Rs. 55. I do not legally blame the Government, because it is due to the default of the land owner. Though from the Government's point of view, it is legitimate the people's cry for relief from the present hopless situation is also equally legitimate. Their economic position is really bad. I find from the report of the Minor Irrigation Committee that the Travancore ryot is very heavily taxed. I also find from the Administration Report that, during the last settlement it was definitely understood that the rate of assessment will be revised after 30 years. The present rates were fixed in 1883, and the settlement was complete in 1911. Now we are in the year 1938. Still, resettlement has not been started. I submit therefore that the Government are not entitled to collect taxes at the rates fixed at the last settlement. Certainly, under these circumstances liberal remissions have to be granted.

With these words I support the motion

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: I support the motion. The motion relates to the innumerable sales of immoveable properties, for arrears of tax, for small amounts, and to suggest remedial measures. The question is whether the Government are to any extent justified in making these large sales of immoveable property in times of economic distress. Sir, this serious problem engaged the attention of the Economic Depression Enquiry Committee, and after discussing it threadbare, they came to the following conclusion. With the permission of the Chair, I shall read a few lines from their report.

> "198. It is a well-recognised principle that, in times of wide spread economic distress like the present, the utmost efforts of the State should be put forth to protect the ryot in the possession of the fields he tills. In the ultimate analysis, the danger that threatens a vast population of small cultivators is that the present economic blizzard might sweep them out of the lands on which they live and toil. At the root of all agricultural enterprise in this country is an intimate bond between the cultivator and his land-a feature rarely seen in other parts of India, where 'there is no obvious link between the home of the individual cultivator and the fields he tills."

I shall also read two or three sentences from the dissenting note by Dr. Madhavan Pillai:—

> "The sales of land for arrears of tax should under all circumstances be deprecated but in the exceptional circumstances of extreme economic depression and the precipitous fall in the price of land, they cannot be too strongly condemned. If a tax on a holding cannot be realized by means other than the sale of the holding itself, equity and prudence demand that it should be remitted in the interests of the safety of economic life. No system of taxation can deny to man the right to exist. Stanley Jevons is quoted as having said "that land tax alone forms the only steady source of revenue to Government." That the goose that lays the golden egg should be kept alive is unadorned common ense".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Therefore, Sir, it will be seen that the Government are not justified to any extent in making such large sales of immoveable properties.

I may say one or two words about Nanjinad since the conditions there are peculiar. But the position of Nanjinad has been explained very well by my friend Mr. Sivathanu Pillai, I do not therefore propose to reiterate that. It is only in Nanjinad that the average tax per acre exceeds Rs. 25; Government know that the present Dewan knows that. He himself gave expression to that fact when he addressed a meeting at the Cape T. B. he said that the outstanding grievances of the people of Nanjinad would be redressed as soon as possible. The matter is of urgent importance, and land tax should be reduced as early as possible and in this time of economic blizzard it is absolutely necessary that properties are not sold for arrears of land revenue.

In regard to the drought in South Travancore, it has been pointed out by some honourable members that there has been drought in Nanjinad during the last three or four years. As a matter of fact, Sir, we have been suffering this drought during the last ten years.

As per the rainfall chart in the Administration Report, it could be seen that rainfall, particularly in Nanjinad, is far below than that obtaining in other parts of India. Therefore, it is absolutely necessary that some form of concession is given to the people of Nanjinad in respect of tax. I shall close my observations by reading out a few lines from Goldsmith. A contented and happy peasantry is the back-bone of the nation :—

It is worth remembering here the famous couplet of Goldsmith.

"Princes and Lords may flourish or fade,
A word can mar them as a word had made them,
But a bold peasantry their country's pride,
When once destroyed cannot be supplied".

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN (*Muvattupuzha* cum *Devicolam*) സർ, നികുതികൊടുക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത കർഷകരുടെ ഭൂമികളം നിസ്സാരവിലക്ക് വിറ്റു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുരവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിന് നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമതാല്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സർവപ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നം നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു കർഷകന്റെ ദുരവസ്ഥയ്ക്കു ഏതു വിധം പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടു എന്നുള്ളതാണ്. കർഷകന്റെ ദുരവസ്ഥ ഇൻഡ്യയിൽ സർവസാധാരണമായി നേരിട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നും അതു ഇവിടെമാത്രം ഉള്ളതല്ലെന്നും എതുപക്ഷത്തു നിന്നു മറുപടി പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു അതു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ഒന്നു കൂടിയാണ്. ഇൻഡ്യയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും തന്നെ കർഷകവൃത്തിയാണ് ജനങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ തൊഴിലെങ്കിലും ഇവിടത്തെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളെല്ലാ മറുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ടുബാക്കോ, ചില്ലി, റബ്ബർ, മുതലായവകൾക്കു ഇവിടെയുണ്ടാക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathukunjithommen.]

ന്ന പെപ്പർ, ജിഞ്ചർ, മുതലായവകൾക്കുള്ളതു വിലക്കുറവു വന്നിട്ടില്ല. കുരുമുളകിന് കണ്ടിക്കു നൂറു രൂപ വിലയുണ്ടായിരുന്നതു ഇപ്പോൾ നൂറു രൂപയായി, അതായതു ഏകദേശം അതിൽ കുന്നായി, കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാളികേരത്തിന് മുൻപു ഏഴു രൂപാവരെ വിലയുണ്ടായിരുന്നു. അതിപ്പോൾ ഒന്നേമുക്കാൽ രൂപയായി, അതായതു നാലിലൊന്നായി കുറഞ്ഞു. ഇതുവലിയ വിലക്കുറവു ഇൻഡ്യയിൽ മറുഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇൻഡ്യയിലെ മറു ഭാഗങ്ങളിലുള്ള കർഷകരുടെ സ്ഥിതിയെക്കാൾ വളരെ ഭയങ്കരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ് ഇവിടുത്തെ കർഷകക്ക് വന്നിരിക്കുന്നതു്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ എന്താണ് ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കും. ഈ രാജ്യത്തു ആകെ വരവു രണ്ടരക്കോടി രൂപായാണ്. അതിൽ അരക്കോടിമാത്രമെ ഭ്രനികുതിയുള്ളൂ.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: ഭ്രനികുതി അരക്കോടി രൂപ ഇല്ലെന്നുള്ളതറിയാമോ?

MR. THARIATHU KUNJITHOMMEN: ഞാൻ ഉദ്ദേശമായി പറഞ്ഞതാണ്. കുറവുള്ളതു കുറച്ചുകൊള്ളണം.

കുറക്കുക എന്നു പറയുന്നതു വളരെ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലത്തെക്കുടി ചിന്തിക്കേണ്ടയൊ എന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കും. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കുറക്കണം. ഗവണ്മെൻറു ആഡംബരത്തിനും മറ്റുംവേണ്ടി ചെലവുചെയ്യുന്നതും കുറക്കാവുന്നതാണ്. വമ്പിച്ച സ്കീമുകളൊക്കെ നിറുത്തിവയ്ക്കണം. കുടുംബത്തിലുള്ള ആളുകൾ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു അലയുമ്പോൾ അല്പാ വമ്പിച്ച കെട്ടുകല്ല്യാണമൊക്കെ ആഡംബരങ്ങൾക്കും പണം ചെലവഴിക്കേണ്ടതു. അതുപോലെതന്നെ ഭ്രരിപക്ഷം അംഗങ്ങൾ പട്ടിണി കിടക്കുമ്പോൾ ആ കുടുംബത്തിലുള്ള ഒന്നു രണ്ടു വ്യക്തികൾ മൃഷ്ടാന്നമായി കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതും ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ രാജ്യമാകുന്ന ഭവനത്തിലെ പബ്ലിക്ക് സർവന്റുകളുടെ ശമ്പളം നിശ്ചയമായും കുറക്കണം. ജീവിതാവശ്യത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന് ചിലവു് വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചായിരിക്കണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും പോകേണ്ടതു്. വെള്ളത്തിന്റെ ലെവലനുസരിച്ചുവേണം വള്ളത്തിന്റെ ലവൽ എടുക്കാൻ. വെള്ളം കുടിനിന്നപ്പോൾ വള്ളം പൊക്കി നിറുത്തി. എന്നാലിപ്പോൾ വെള്ളത്തിന്റെ ലെവൽ വളരെ താണു കിടക്കുകയാണ്, വള്ളവും അതനുസരിച്ച് താഴ്ത്തി കെട്ടണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതിനാൽ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലക്കുറവുകൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തേയെങ്കിലും രണ്ടുകൊല്ലത്തേയെങ്കിലും ഭൂനികുതി ഇളച്ചുകൊടുക്കണം. അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നായാലെ രാജ്യവും നന്നാകയുള്ളൂ. രാജ്യത്തിന്റെ വരുമാനം അതിലെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഗണനകൊണ്ടാണു് നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം വളരെ ഉച്ചമാണു്. മുൻപു തന്നെ വളരെ ഉച്ചമായ ഒരു വരുമാനമായിരുന്ന ഇവിടുത്തെ ഒരു വ്യക്തിക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അതു വളരെ വളരെ കുറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം, അവരുടെ കഷ്ടതകൾക്കു് പരിഹാരം ഇവയെല്ലാമാണു് ഇന്നു ഗവണ്മെൻറിനുള്ള സർവപ്രധാനങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങൾ. അവയെ ഏതു തരത്തിൽ അഭിമുഖീകരിച്ചു് ജനക്ഷേമത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിലാണു് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഔന്നത്യവും അഭിമാനവും വീക്ഷിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങൾ ഇന്നു് ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു നടമാടുന്നു എന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. എന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തെ വിളവെങ്കിലും എടുത്തു് ഇതിനു് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം എന്നു് വിചാരിച്ചിരുന്നാൽ അതിനും നിവൃത്തിയില്ല. ഉള്ള ഭൂമികൾ ഇപ്പോഴേ വിറ്റുപോകുന്നു. ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലയില്ലെങ്കിലും ഭൂമി കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അടുത്ത കൊല്ലത്തെ കൃഷിയെയെങ്കിലും ആശ്രയിക്കാമെന്നുള്ള സമാധാനം സാധാരണ കർഷകർക്കു് ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. എന്നാൽ അതിനും നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണു വന്നിരിക്കുന്നതു്. ശക്യമല്ലാത്തതു ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യണമെന്നു് ആരും പറയുന്നില്ല. കരം ഇളവുചെയ്തു കൊടുത്തും, മദ്രാസിലെപ്പോലെ ഒരു കടനിവാരണബിൽ ഇവിടെ പാസാക്കിയും കഴിയുംവിട്ടു ശ്രമിക്കണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. പട്ടിണി ആണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ സന്നദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ആശ്വാസമെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടായാൽ സന്തുഷ്ടിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു ലക്ഷണവും കാണുന്നില്ല. "കരം പതിവുപോലെ ഈടാക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾക്കു് വേണ്ട കാര്യങ്ങളൊന്നും ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യുന്നില്ലല്ലൊ" എന്നിങ്ങനെയാണു് സാധുക്കളായ കർഷകർ നിലവിളിക്കുന്നതു്. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ജലസേചനത്തിനുകൂടി കരം കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നു് എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. വാസ്തവമായിരിക്കാം. അവരോടൊപ്പം ഞാനും സങ്കടപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതി അതിനെക്കാൾ ദയനീയമാണു്. വിശേഷിച്ചും ഡ്രൈലാൻഡിൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന വിളവു പണ്ടത്തെക്കാൾ ആറിലൊന്നും ഏഴിലൊന്നുമായി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കരെനിന്നു നോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thariathu Kunjithommen.]

ക്കുമ്പോൾ ഇക്കരെ പച്ചയാണെന്നു തോന്നുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർകാർ ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ അവസ്ഥ തങ്ങളെക്കാൾ ഭേദമാണെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ലാ പരമാർത്ഥം. ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ഭീമമായ വിലയിടിവുമൂലം അതിദാരുണമായ അധഃപതനാവസ്ഥയിലാണ് അവിടെയുള്ള മിക്കവാറും ജനങ്ങൾ കഴിയുന്നതു്. മൻപു എഴുനൂറുരൂപാ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു, ഇപ്പോൾ നൂറുരൂപായാണ് വരുമാനമുള്ളതെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് ആ കുടുംബം ചെലവു നടത്തുന്നതു്? ഇവിടെ ആഡംബരങ്ങൾക്ക് അനവധി പണം ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവുംകുറയ്ക്കാം. അവർ അവരുടെ ചെലവിനെ സമീകരിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ വേഷമെല്ലാം കളഞ്ഞു് വെറും ഖദർ മുണ്ടു മാത്രം അവർ ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്കുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആഡംബരത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടക്കണം എന്നു നിർബന്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഈവിധത്തിലെല്ലാം ചെയ്താൽ കുറെയെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാകും. ഗവണ്മെൻറു് ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കണം. ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ഗവണ്മെൻറാണ്. എന്റെ നാട്ടിലെ പരിതസ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ നാട്ടിലെ പരിതസ്ഥിതികളും പരിതാപകരമാണ് എന്നു വിചാരിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും പാലും പുറത്തുനിന്നു വാങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന ഉല്പന്നങ്ങൾക്കാണെങ്കിൽ, അതായതു പുൽത്തൈലം, കുരുമുളകു, ഇഞ്ചി മുതലായവ തീരെ വിലയില്ല. ഈ സാധനങ്ങൾ വിറ്റുവേണം ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കുവാൻ. പ്ലൈലാൻഡിലുള്ളവർക്കാണ് വളരെ കഷ്ടത. ഇവക്കെല്ലാം വേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു് ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. D. FRANCIS: Sir, இக்கப் பிரமேயக்களே நான் ஆமோதிக்கிறேன். திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் உத்தரதேசம் எழுபது வருஷங்களுக்குள் இத்தனாதிரி கடுக்குடனை திருவிதாங்கூர்களுக்கு வந்திருப்பதேயில்லே. கேரளே முதலான சகல திருவிதாங்கூர்களுக்கு விலே மிகவும் அதிகமாய் குறைந்ததும், மழைக்குறைவுமே இத்தனாதிரி கடுக்குடனைக்குக் காரணம்.

நல்லெ ஒரு வாரங்களிலும் அதிக ஆதிக்கணக்கான வஸ்துக்கள் பல தரவாரங்களிலும் விற்கப்படுகின்றன. அவைகளே வாங்குகிற பணக்காரர்களுக்கே நூற்றுக்கு ஐந்நூறு சதமானம் லாபம் கிடைக்கிறது.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

வஸ்துக்கள் விற்று தீர்த்தால் முப்பது நாளைக்குள் கரம்பனையும், கமிஷனும் கட்டினவுத்தால் வஸ்துக்கள் நிருபம்பிக் கொடக்கும். ஒன்று, ஒன்றரை வருஷங்களாக கரம் கட்டிவைக்க முடியாதவன் இனி ஒரு மாதத்துக்குள் கட்டுகிறதெப்படி? இந்தவிதமாக வஸ்துக்கள் எல்லாம் கரக்குடிசைக்காக விற்கிறதாயிருந்தால் இன்னும் சில வருஷங்களுக்குள் அநேகம் சாதுக்கள் வஸ்துக்களில்லாமலும், வீடுகளில்லாமலும் ஆகிவிடுவார்கள். லேவ பிடிப்பதை ஒரு தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரியபணக்காரர்கள் மாத்திரம் (capitalists) வஸ்துக்கள் உடையவர்களாயிருக்க நேரிடும்.

ஸர்க்கார் கெஜட்டு முன்காலங்களில் நாறு அல்லது இருநூறு பக்கங்கள் உடையவைகளாயிருந்தன. இப்பொழுதோ சரக்குடிசைக்காக வஸ்துக்கள் விற்கிறதற்குள்ள லேலபரிமத்தை விளம்பரப்படுத்த சில மாசங்களாக ஆயிரம், இரண்டாயிரம் பக்கங்கள் உள்ளதாகக் காணப்பட்டன. அதன் பிறகு அதுவும் சரியல் ஒவ்வொரு வாரத்திலும் இரண்டு வாயிலும் (volumes)களாக அச்சிடப்படுகின்றன. அதனால் லேலத்தை உடனடி நிறுத்தி இன்னும் ஏறுபாதங்களுக்கு நடி அவதி கொடுத்து, சில்லறை சில்லறையாகக் குடிசைப் பணத்தைப் பிரிக்க வேண்டும்.

மேலும் தற்காலம் நிருவிகர்களின் பேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கிற காரத்தை காமசமில்லாமல் குறைக்கவேண்டும். நிருவி சபாக்களெல்லாம் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த விலைவரியிருந்த, நாற்றுக்கு எழுபத்திஐந்து சதமானம் குறைத்து விற்கப்படுகின்றன. இந்த மாதிரி வெகுகாலங்களாக குறைத்து விற்கும்பொழுது, காரத்தை கொஞ்சமும் குறைவு செய்யாமல் வசூல் செய்வது மிகவும் ஒருத்தலைக் கொடுக்கிறது. தென் நிருவிதாங்கூரில், நெல், புளி, கறிப்புச்சட்டி, தேங்காய் முதலிய சபாக்களுக்கெல்லாம், சமீபகாலமே, குறைத்துவிட்டன. சாதாரணமாய் நிருவிகர்கள் நிருவிச்சிலவை சரியாய் கணக்கு எழுதி டார்கிறவழக்கமில்லை. அப்படி கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு கோட்டை நெல், வயலில் விளையவைத்து வீட்டுக்கு கொண்டுவர ஐந்து ரூபாய் சிலவாகிறது. அதற்கு பேல் காரம் கொடுக்கவேண்டும். சிலம் வாங்கின பணத்துக்கும் வட்டி கொடுக்கவேண்டும். நிருவி செலவுக்கு லாபம் அல்லது சம்பளமும் கொடுக்கவேண்டும். அதனால் காரத்தை நாற்றுக்கு ஐம்பது சதமானம் குறைக்கவேண்டும். தென்நிருவிதாங்கூரில் முக்யமாய் புதுவல்நிலங்களில் கல்பலகு, அரைப்பலகு, முக்கால்பலகு விளைந்தாலும் முழுக்காரம் வாங்கப்படுகிற கேட்டவழக்கத்தை முழுவதுமே நிறுத்தவேண்டும்.

இவைகளெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் செய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பிரேமேயங்களை பலமாய் ஆதரிக்கிறேன்.

MR. K. R. NARAYANAN : സർ, കരം പിരിക്കുന്നതിനായുള്ള കർശനനടപടികളെ ഉടൻതന്നെ നിറുത്തിവയ്പ്പിക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്ന രണ്ടു പ്രമേയങ്ങളോടും ഞാൻ ഹൃദ്മാർഗ്ഗമായി അനുഭാവപ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളും ഇതിനെപ്പറ്റി പലതവണ, ഇവിടെ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു

[Mr. K. R. Narayanan]

ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ വളരെ പ്രാവശ്യം ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ പാവങ്ങളായ പട്ടിണിക്കാരുടേയും അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരുടെയും മുഴുപ്പട്ടിണിക്കാരുടേയും പ്രതിനിധികളാണ് ഞങ്ങൾ. സംഗതികൾ ശരിക്കു നോക്കിയാൽ ഞങ്ങളും പട്ടിണിക്കാർതന്നെ. ഈ ദുഃസ്ഥിതിക്കു ഒരു പരിഹാരം വരുത്താതെ രാഷ്ട്രീയമായ പുരോഗതി വന്നാലും മറെറന്തു പുരോഗതി വന്നാലും യഥാർത്ഥമായ പുരോഗതി രാജ്യത്തിനുണ്ടാകുന്നതല്ല. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ ആഹാരത്തിനു വിഷമിക്കുമ്പോൾ, വസ്ത്രവും കിടപ്പിടവും ഇല്ല. രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഇതിനു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികഘടനയ്ക്കു സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനം വരുത്തുക എന്നുള്ളതാണ് ഒന്നാമത്തേതു്. നാം മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ നടക്കാത്തതും വളരെ അടിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു ഇടയുള്ളതുമായ കാര്യമാണിതു്. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നതന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അതിപ്രധാനമായ കാര്യം നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധയെ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം അതാകുന്നു. കരം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്ന സമയങ്ങളിലെല്ലാം ലാൻഡുറവന്യൂകമ്മീഷണർ കാര്യമായി പറയുന്ന ഒരു സമാധാനം, രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരുവരവു കുറച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറു എന്തുചെയ്യും, ഗവണ്മെൻറുകാര്യങ്ങൾ എങ്ങിനെ മുൻപോട്ടു പോകും എന്നാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതു ശരിയെന്നു തോന്നും. നിയമസഭയിൽ വളരെ തഴക്കവും പഴക്കവുമുള്ള മി. കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ ഈ വാദമുഖത്തിനു ശരിയായ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പട്ടിണിക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നോ രണ്ടോ കൊച്ചുകാശോ, വീടില്ലാത്ത ഞങ്ങളുടെ ചെറുകുടിലുകളോ, കിടക്കാൻ പുരയിടമില്ലാത്ത ഞങ്ങളുടെ ഒന്നോ രണ്ടോ ഇഞ്ചുസ്ഥലമോ വിറെറടുത്തിട്ടു വേണമോ ഗവണ്മെൻറിനു ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തുവാൻ എന്നു് ഞാനും ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതുക വേണ്ടെന്നുവച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തിനനുസരണമായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും മറാഡംബരങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വമ്പിച്ച ചിലവും കുറയ്ക്കുന്നതായാൽ ആ വഴിക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു് നിഷ്പ്രയാസം തീർക്കാവുന്നതാണ്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ വിശപ്പുകൊണ്ടു എരിപൊരികൊള്ളുമ്പോൾ, പാർപ്പിടമില്ലാതെ തെരുവീഥികളിൽ തെണ്ടി നടക്കുമ്പോൾ, അനവധിപേരെ ദുർവഹമാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യ ശമ്പളത്തിൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതും, അനാവശ്യമായ ആഡംബരപര മായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും, ഒന്നുകൊണ്ടും നീതീകരി ക്കാവുന്നതല്ല. ഒരു വശത്തു ജീവസന്ധാരണത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. മറുവശത്തു ആഡംബരത്തിൽ ആളുകൾ മുഴുകുന്നു. നമുക്കിടെ ഒരു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു "വെള്ളാന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ്" അതു്. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഇത്രയുംകാലം എത്രയൊക്കെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടും മുൻപു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന തിനെക്കാൾ ഒരുമണി നെല്ലുകൂടുതൽ ഉണ്ടാകാനൊ ഒരുതുള്ളി കൂടുതൽ പുൽത്തൈലം എടുക്കാനൊ ഒരുതിരികൂടുമുളക് കൂട്ടുവാനൊ അതുപോലെ അഭിവൃദ്ധികരമായ മറേറതെങ്കിലും കൃഷിനടത്താനൊ, ആ ഡിപ്പാർട്ട് മെൻറിനു ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടുത്തെ വിഭവങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ എന്നും പറഞ്ഞു കുറെ ഏജൻറൻമാരെ ഇൻ ഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി നിയമിക്കുകയുണ്ടായിയെങ്കിലും ആ ഏജൻറന്മാർ പാഞ്ഞു പോയ വഴിക്കു പുല്ലുണ്ടോ എന്ന് ഇനിയും കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയിലാ ണു്, അതു പരാജയമടഞ്ഞ നിലയിലാണു് ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഇന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങിനെ നിഷ്പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളെല്ലാം നിർത്തൽ ചെയ്യുന്നതിലൊന്താണബദ്ധം? അതുകൊണ്ടു് ഈ പാവങ്ങളുടെ പേരിൽ, ഈ പട്ടിണികിടക്കുന്നവരുടെ പേരിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് കരം ഇളവാക്കുന്നതിലുള്ള കർശ നനടപടികൾ നിറുത്തണമെന്നാണു്. മി. ടി. സി. കേശവപിള്ള ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി ഒരുലക്ഷം രൂപാ അരചക്രം കരത്തിനു വേണ്ടി 10 ഏക്കർ സ്ഥലം വിൽക്കുകയുണ്ടായി എന്നു്. ഇതിൽ കുറച്ചുതി ശയോക്തി കാണാം. പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ ഭാഷയിൽ പറയുകയാ ണെങ്കിൽ ഇതിൽ പത്തിന് ഒന്നു് എങ്കിലും ശരിയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യം എത്രമാത്രം അധഃപതിച്ചു എന്നു് നമുക്കറിയാം. പത്തുരൂപാ വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തു ഒരു രൂപയ്ക്കും ആയിരം രൂപാ വിലയുള്ള വ സ്തു നൂറുരൂപയ്ക്കും വിറ്റുപോയാൽ അതു എത്രമാത്രം കഷ്ടതരമായ ഒരു സ്ഥിതിയായിരിക്കും വ്യക്തമാക്കുന്നതു് എന്നു് അങ്ങും ഊഹി ക്കാവുന്നതാണല്ലൊ. ഈ ദുരവസ്ഥയെപ്പറ്റി കൽനടപടികളുടെ ദുസ്സഹദുരിതം അനുഭവിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ ലാൻഡ് റവന്യൂ കമ്മീഷണരോ ടല്ലാതെ ആരോടാണു് ഇതിനെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെടേണ്ടതു്? അങ്ങേ യ്ക്കും ഈ കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രനല്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ

[Mr. K. R. Narayanan.]

അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രനാക്കുന്നതിനു ചുമതലയും കെൽപ്പുമുള്ള ഗവണ്മെൻറിൻെറ കണ്ണുതുറപ്പിക്കുവാനാണ് ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൃഷിപ്പിഴകൊണ്ട് രാജ്യം മുഴുവൻ പട്ടിണിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഹാരക്കുറവുകൊണ്ടുള്ള രോഗം മറെറാരു വശത്തുകൂടെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എവിടെയും പാവങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ നാണയങ്ങളുടെ കിലുക്കത്തിനിടയിൽ അതു ചിലർ കേൾക്കുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ കൊടുക്കാനുള്ള കരത്തിനു അവരവക്കുള്ള സ്ഥലം വിറെറടുക്കാം എന്നു വയ്ക്കുന്നതു ഉൎദ്ധോശ്വാസം വലിച്ചു മരണക്കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നരോഗിക്കു ചികിൽസയ്ക്കുള്ള ഏകാവലംബമായ മോതിരം ചികിൽസിക്കാൻ വന്ന ഡാക്ടർ പ്രതിഫലമായി എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു തുല്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇവിടെ അവതരിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കണമെന്നും അതിൽ എൻെറ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതന്മാരെല്ലാം യോജിക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഈ പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പററി ഗവണ്മെൻറു മയാപൂരസ്സരം ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൻെറ ആവശ്യമുണ്ടോ?

MR. K. R. NARAYANAN : ഗവണ്മെൻറു അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നാണല്ലോ ഈ പ്രമേയത്തിൻെറ അർത്ഥം. ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറുള്ള ഗവണ്മെൻറിനു നിശ്ചയം പാസ്സാക്കൽ സഹായമായിട്ടല്ലാതെ ഉപദ്രവമായി ഒരിക്കലും തീരുകയില്ലല്ലോ.

MR. P. C. ADICHAN (*Nominated*) : സർ, ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട അടിയന്തിരപ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു വാക്കു ഞാനും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കരം കൊടുക്കുന്ന ആളുകളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയമാണിതെങ്കിലും, ജനസംഖ്യയിൽ ഒരു വല്യഭാഗം അടങ്ങുന്നതും കരം ഇല്ലാത്തവരുമായ കൂലിവേലക്കാരെയാണു ഇതു കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ കരം കൊടുക്കുന്നവരെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരാണ് അവരെല്ലാം. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകമാനമുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ ഏറെറവും പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകമാനമുള്ള ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടായെങ്കിലും എൻെറ നാടായ കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കൂലിവേലക്കാരുടെ കാര്യമാണ് ഞാൻ ഉദാഹരണമായി ഇവിടെ പറയുന്നതു്. മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ കൂലി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വേലചെയ്യുന്ന ഒരു പുരുഷന് ഒരു ദിവസം കിട്ടുന്നതു് അഞ്ഞാഴിനെല്ലും ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു ഇടങ്ങഴിനെല്ലുമാണു്. ഈ തുച്ഛമായ കൂലികൊണ്ടു് ദിനംപ്രതിയുള്ള ആഹാരം കഴിക്കണം. കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചു് അവരുടെ കായ്ക്കുരം അറിയണം. വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കണം എന്നതന്നെയല്ല സർവകായ്ക്കുങ്ങളും ഇതുകൊണ്ടു് അറിയണം. പ്രവൃത്തികാരന്മാരും മാസപ്പടിയും വന്നു കരം നിർദ്ദയമായി പിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയോ മറ്റു സാമാനങ്ങൾ ലേലം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അന്നേദിവസം കൂലിക്കാരുടെ കൂലി അളവിൽ കുറയ്ക്കും. എന്നതന്നെയല്ല; ദിവസവും കൂലി കുറയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ടു വീട്ടിൽ പോയിട്ടു തങ്ങളുടെ തമ്പുരാക്കന്മാരെ ശപിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്രകാരം കൂലിവേലക്കാരുടെ നഷ്ടമാസ്ത്തിനുവേണ്ടിയും, അവർ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന അവരുടെ യജമാനന്മാരുടെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടിയും കരം ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കണം. ഈ തുച്ഛമായ കൂലിപോലും തരുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നവരുടെ വസ്തുക്കൾ പ്രവർത്തികാരന്മാർ വന്നു് ലേലത്തിൽ വിറ്റൊടുത്താലുള്ള അവസ്ഥയെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ? കൂലിവേലക്കാരായ ആളുകൾ നിത്യസന്ധാരണത്തിനായി ആശ്രയിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു കരുണയേറിയ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കഴിവുള്ള സഹായങ്ങൾ കരം ഇളവുചെയ്തും മറ്റും നൽകുന്നതു കൂലിവേലക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കുതന്നെ ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്നതാണു്. പാവപ്പെട്ടവരുടെ പട്ടിണിക്കു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതു് മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുകൂടി ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്നു് തത്വജ്ഞാനികൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാട്ടിലെ നട്ടെല്ലായ കൂലിവേലക്കാരുടെ പട്ടിണികിടന്നുള്ള പ്രയത്നമാണു സകലരുടേയും വാസ്തവത്തിൽ ഉന്നമനത്തിനു കാരണമാകുന്നതെങ്കിൽ, ആ അഭ്യുദയത്തെ ഓർത്തും പട്ടിണിപാവങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നവെന്നുള്ള സൽകർമ്മത്തെയും അതിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന മോക്ഷത്തെയോർത്തും തീർച്ചയായിട്ടും കരം ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കണം.

MR. KOCHUKORA THARAKAN : എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമേയത്തെ ഞാനും പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ഇതു കൂട്ടത്തലായി കരക്കുടിശ്ശികയ്ക്കു ലേലത്തിൽ വിറ്റു പോകുന്നതിനു് ഞാനറിയുന്ന കാരണങ്ങളിൽ ചിലതിനെ പറയണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു് പോക്കുവരവു കാര്യത്തിൽ റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ അലസത. ഒരു വസ്തു തീറെഴുതിക്കൊടുത്താൽ ആ തീറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukoratharakan.]

കാരന്റെപേരിൽ പോക്കുവരവു ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വസ്തു എഴുതിക്കൊടുത്ത ആളിൽനിന്നും ഇൗടാക്കേണ്ടുന്ന മറ്റു വസ്തുക്കളുടെ കരം ഉൾപ്പെടുത്തി തീറുകൊടുത്ത വസ്തു ലേലത്തിനു പരസ്യം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും ഈ വിവരം വസ്തു തീറുവാങ്ങിയ ആൾ അറിയാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അനവധി ലേലങ്ങൾ നടക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു സ്ഥാവരവസ്തുക്കൾ ലേലത്തിൽ വിൽക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടികളുടെയിടയിൽ നടന്നു കരംപിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടത്ര പരിശ്രമിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണു്. ഇവയെല്ലാത്തിനും പുറമെ പ്രധാനമായി കാർഷിക ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്കുള്ള വിലക്കുറവും കൃഷിപ്പിഴയും വസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യിക്കുന്നതിൽ വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജനസംഖ്യ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു, ആ വർദ്ധനവിനനുസരിച്ചു് കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളൊ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലെ വിളവൊ വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ക്ഷാമം ഇത്ര അധികം നടമാടുന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം. മുപ്പതൊ അതിലധികമൊ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളാണു് ഇപ്പോഴും ഇവിടെയുള്ളതു്. ഇനിയും, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വല്ലതും കൂടുതലായി പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ ഈ ക്ഷാമദേവതയെ ആട്ടിയോടിക്കുന്നതിനും ഗസറിന്റെ കരുക്കുടിശിഖപരസ്യം കുറയ്ക്കുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ലാ. ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു എന്നു് സർക്കാർ ഗസറിലും മറ്റു പത്രങ്ങളിലും പരസ്യംചെയ്തിട്ടു് ലേലം നടത്തുന്നു. ചതുപ്പുനിലം ലേലത്തിൽ വിളികേട്ട വസ്തുവിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽനിന്നും ഇരുപതും മുപ്പതും അടികൾ ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളായിട്ടാണു് ലേലക്കാരന്റെ വസ്തുക്കൾ കാണുന്നതു്. ഗവണ്മെൻറുതന്നെ സാധുക്കളായ സാമാന്യജനങ്ങളെ ഇപ്രകാരം വഞ്ചിക്കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ കൂടുതൽ പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് ജനങ്ങൾ ഒരു വശത്തുനിന്നും മുറവിളികൂട്ടുമ്പോൾ ഫാറസ്റ്റ്ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകാർ പറയുന്നതു ഒരിഞ്ചു സ്ഥലംപോലും പതിച്ചുകൊടുക്കാൻ നമ്മുടെ റിസർവു വനങ്ങളിൽ സ്ഥലം ഇല്ലെന്നാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്ഷാമത്തിനു് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാതെ, ഇവിടത്തെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടാകുന്നതിനു് എന്തെങ്കിലും വഴികൾ കണ്ടുപിടിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തിരുവിതാംകൂറിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ദാരിദ്ര്യം തീരുകയൊ കരം കുറവുചെയ്യണം എന്നുള്ള ഈ പ്രശ്നം അവതരിപ്പിക്കുക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യൊ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ് കൃഷിയെ പരിഷ്കൃത രീതിയിൽ വളർത്തുക, ക്രട്ടതൽ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നീ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിച്ച് ക്ഷാമത്തെ ഈ നാട്ടിൽനിന്നും അകറ്റുവാനാണ് പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. തിരുവിതാംക്കൂറിലെ കർഷകരുടെ ദരിദ്രാവസ്ഥയ്ക്കാണ് പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടത്. അതിലേയ്ക്ക് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെൻറിനുണ്ട്, അതിനാൽ ഗവണ്മെൻറ് കർഷകലക്ഷങ്ങളുടെ ദുരിതനിവാരണം കഴിയും വിധം ഉടനെ വരുത്തണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കർഷകരുടെ ദരിദ്രാവസ്ഥ മാറാതെ കരം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ ജനപ്രതിനിധി സഭകളിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ഗവണ്മെൻറ് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അതിനാൽ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ശക്തിപൂർവ്വം പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. K. GEORGE (*Land Revenue and Income Tax Commissioner*) : Of the two adjournment motions moved and discussed in the House today the first one moved by the honourable member Mr. T. C. Kesava Pillai dealt with chiefly the question of the innumerable sales of immovable properties for arrears of tax. Mr. T. C. Kesava Pillai admitted the inevitability of resorting to coercive processes for realisation of tax when the tax payers default payment. He, however, referred to certain irregularities which he wants the land Revenue Department to cure. I shall deal with some of them.

In the first place, he said that one reason why there are so many sales of land is that the Revenue authorities neglect to carry out transfer of registry in a large number of cases. I admit that in a number of cases applications for transfer of registry are rejected. When on circuit I have very carefully looked into the matter and I have been obliged to come to the conclusion that in a large majority of cases it was due to the fault of the applicants themselves. Sometimes the documents of transfer do not give the survey number of the property or merely say that so many cents in such and such a survey number is sold. It is difficult in such cases to locate or identify the property. Sometimes for the case of court sales the applicants may not have obtained delivery of property. In such cases the rule is that the Tahsildars should issue notices to the party to come and prove that he has obtained possession of the land. I understand that although notices are issued the parties do not turn up. This is one reason why transfers cannot be made.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ആ സംഗതിയിൽ പൊതുജനങ്ങൾ അലസത കാണിച്ചാലും ഗവണ്മെൻറിന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളെകൊണ്ടു നിർബന്ധിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. GEORGE : That is true, Sir, but unless the people who buy lands co-operate with Government it is not easy for the Government to effect transfers of registry. It is no doubt very difficult for Government to collect tax if the *thandapers* are not accurate.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : സർവെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നും സബ് ഡിവിഷൻ ശരിയായി അയക്കുന്നില്ലെന്ന ഗവണ്മെന്റു തന്നെ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ? അതിനും ജനങ്ങൾതന്നെയാണൊ കുറക്കാർ?

MR. K. GEORGE : That is due to the fact that according to the present rules *pokkuvaravu* sub-division need not be effected unless applied for.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : Are not copies of registration documents obtainable from the Registration Department ?

MR. K. GEORGE : They are. Then as regards demand notices what Mr. Kesava Pillai says, I believe, is true in many of the taluks but I find different procedures in different taluks. Where there are joint pattadars demand notices are issued to all the pattadars. Otherwise lands will be sold for arrears of tax without the knowledge of one or more of the pattadars. When there are joint pattas it is necessary that demand notices should be issued to all. Probably this is regarded as a grievance, since in such cases demand notice fees would have to be recovered from all. I shall examine the question and see whether a remedy is possible.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : ഒരമ്മക്കു അഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാൽ ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചേർത്തു ഡിമാൻറ നോട്ടീസ്സ് അയക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടൊ?

MR. K. GEORGE : That is not necessary because notices need only be issued to the guardians of the minor children.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : മേലാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പാടുചെയ്യുമോ?

MR. K. GEORGE : If there is such a practice, of course it can be put a stop to. Then Mr. Kesava Pillai suggested that as far as possible we should resort to attachments of moveables, such as crops. That is easy to say. But the difficulty is in the practical working of it. If we put up a flag on the field, the crops of which have to be attached, the next day the flag disappears. To make further complications, we will have to take criminal proceedings against the tax payer. Moreover a good deal of opposition and complaints will arise in the case of attachment of moveables. Then about the gross inadequacy of the prices fetched by the sale of lands in auction for arrears of tax, it is inevitable that some reduction is caused by compulsory sales. First of all there is the present fall in the price of land. Secondly when the land is to be sold by public auction it has to be sold at any price it fetches. But there are remedies. The tax payer has to apply to the Division Peishkar and by paying the tax within

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

30 days of sale he can get the auction cancelled. There is also provision in the law which enables the Division Peishkar or the confirming authority to set aside sales where the price fetched in auction is grossly inadequate. I may inform the House that a large number of cases also come before me in revision, and wherever I find that there is a gross under valuation of property, I order the sale being set aside. Further I have issued instructions to all the Tahsildars to the effect that when they attach properties they should prepare *mahazars* showing the extent of the land, its situation, the improvements made on it, whether there is a house or not etc. That is generally being done now. This is all what I have to say with regard to Mr. Kesava Pillai's suggestions.

Now I shall come to the adjournment motion tabled by Mr. T. P. Velayudhan Pillai. The discussion with regard to that motion centred round the subject of remission of taxation, Mr. Velayudhan Pillai's motion deal with 3 matters. First, a general remission of tax to the extent of 50 per cent. secondly a special remission of tax in tracts when there was a complete failure of crops, and thirdly stay of all coercive proceedings. As reards the first, that is about the general remission of tax some of the speakers no doubt anticipate my arguments that I have more than once urged in this House. Sir, the argument advanced for the general remission of 50 per cent. is the fall in the price of agricultural commodities. Now that is not a condition peculiar to Travancore; and I should say, so far as we can see at present there is no sign such as to encourage the hope that there will be a substantial improvement to our commodity prices for a long time to come. If we are to give general remission of tax on that ground it goes without saying that it would be granting a permanent remission of tax. I must say that such a step is not possible under the present circumstances. A standing remission of 50 per cent.of land tax in this country is not practicable.

Then, I have also to advert to a fact with I have been repeatedly representing to this House. Remission of taxation does not benefit a large number of ryots. Recently some ryots who interviewed me told me that they did not want remission at all because it was beneficial only to the large land holders, than who pay more than Rs. 50 as land tax. Big estate owners, cardamom planters and other large land holders only will be benefited by a remission of tax. But the men who pay small amounts will not be benefited in any way and they form the bulk of the population. In my opinion I do not think that the 50 per cent. remission of land tax will at all improve their condition. But at the same time it is a great sacrifice for the Government. Therefore I say that such a reduction of revenue is not justifiable. Suppose the 50 per cent. remission is granted. What happens is that about 18 to 20 lakhs of rupees are lost to Government, and that when Government are spending large sums of money on big schemes for industrialisation and for various other projects of public utility. So my question is, is it wise for the Government to sarcifice a substantial portion of their revenue without anv commensurate benefit to the ryots.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. S. KRISHNA AIYAR: Is it possible for Government to make remissions of taxation with regard to the tax due to the Edavagais like Kilimanoor, Poonjar, Vanjipuzha etc.?

MR. K. GEORGE: No Sir. We are not the custodians of those revenues. Nor can we remit taxes which are due to Jenmies. Then it might be asked what about the the specific cause of distress which have been pointed out. Let me first deal with the question of remission of taxation in certain tracts of Travancore where the crops have failed due to the failure of rain or due to floods. In the case of certain tracts in Central Travancore, a deputation headed by Mr. T. P. Velayudhan Pillai waited upon the Dewan and certain memorials were also presented to Government. As a result of these deputations and memorials Government made an enquiry. I may inform the House that a sympathetic decision may be expected as a result of that enquiry.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Is it with regard to a general remission?

MR K. GEORGE: No. With regard to particular tracts where there has been failure of crops.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: നാഞ്ചിനാട്ടും ഇടനാട്ടും ഇതേമാതിരി കൃഷിദോഷമുണ്ടെന്നറിയാമോ?

MR. K. GEORGE: I will speak of Nanjinad later.

MR. K. KESAVAN (*Karunagapally* cum *Karthigapally*): കരുനാഗപ്പള്ളി താലൂക്കിൽ എല്ലാ കൃഷികളും മോശമായിരുന്നുവെന്നറിയാമോ?

MR. K. GEORGE: Sir, it may be. But reports do not go to show that there is a general failure of crops. I say, Sir, once again to the Honourable members that the Government are considering the question of remission of tax in Central Travancore sympathetically. The distinction which has been shown between paddy in Ambalapuzha taluk and that in Karthigapally and Mavelikara was due to the fact that in certain parts of the Ambalapuzha Kandukrishi, the price which prevailed was 12 Chs. Paddy was being sold at a higher price in these two taluks to the extent of 1½ chackrams.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI Has the Tahsildar, Thiruvalla reported against that?

MR. K. GEORGE: I cannot say. The price was fixed in consultation with the Division Peishkar. A report on the petition has been called for and as soon as it is received further action will be taken.

Now, I come to Nanjinad. Sir, my friend Mr Sivathanu Pillai was saying that conditions in Nanjinad were hopeless.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Under rule 23 (2), the Land Revenue Commissioner has exceeded his time.

MR. K. GEORGE: If they do not want to hear me I shall stop here.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: You may complete your remarks.

MR. K. GEORGE: Mr. Sivathanu Pillai was saying that I had said that Nanjinad is doomed. That is surprising. I do not think that Nanjinad is doomed and I hope that Nanjinad has a bright future before it (*hear, hear*). Two important points were raised by Mr. Sivathanu Pillai and the other members representing South Travancore. One is, that since resettlement is likely to be postponed something should be done to remedy the grievances in the matter of excessive taxation. One suggestion was that Government should reconsider the decision that they had once adopted in the matter of the rate of conversion of the Kotta measure into *paras*. Well, Sir, it was once decided by Government that this question has to wait until the next settlement. Now Government are seriously thinking of dealing with the question shortly. I cannot give a definite assurance about the result that will come from that enquiry. But Government are prepared to take up the question once again before resettlement.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Cannot Government show the same sympathy to Nanjinad as they are now prepared to show to the North Travancore people?

MR. K. GEORGE: That is the second thing that I am coming to. It is out of the sympathetic consideration that Government are enquiring into the question.

MR. K. NARAYANAPERUMAL NADAR: What about Puduval lands.

PRESIDENT: You have got two minutes before you.

MR. K. GEORGE: People coming from Nanjinad have no reason to complain about lack of sympathy from Government.

Referring to the fallow remission I have to say this. Fallow remission is not given in all cases. Mr. Sivathanu Pillai was at a loss to understand why. It is because lands may be left fallow simply on account of the neglect of the ryots or sometimes due to quarrels among the landholders. This is not the case with *Kariru* remission. That is granted under rules.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Are not lands left fallow due to want of irrigation facilities?

MR. K. GEORGE: In that case Government have been giving fallow remissions. The member himself knows that Government have given fallow remissions in the past.

MR. M. SIVATANU PILLAI: Is it a remission or some concession?

MR. K. GEORGE: I think it was a remission that was given as a concession. Take the first half of 1113. In addition to the remission to which the ryots were entitled under the rules Government sanctioned special remission of over Rs. 60,000. There is a complaint that cultivation was not successful in the Kumbhom crop also. This has been enquired into. I have received reports from some of the local officers regarding the matter and I hope to deal with these shortly. But there is a difficulty in the matter of partial failure of crops. It is difficult to have an accurate idea as to the extent of failure in such

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. George.]

cases. If we begin to give remissions for partial failure of crops there will be a good deal of complaints among the ryots. Government will, therefore, give remissions only in cases where the failure of harvests has been complete.

PRESIDENT: There have been two motions for adjournment which has been struck together because they dealt with the same subject. One from Mr. T. C. Kesava Pillai and the other from Mr. T. P. Velayudhan Pillai. Both of them have been fully discussed. The question before the House is that whether the house do now adjourn.

The question whether the House do now adjourn was put to vote and carried.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I demand a poll.

PRESIDENT: No, nobody who succeeds can demand a poll.

The House adjourned at 5-30 to meet again at 11 a. m. the next day.

A. GUNAMONY,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly